

NAUTTIJAT:

Kesämuistoja

KATKELMA
ARTHUR
KECKMANIN
PÄIVÄKIRJASTA

“

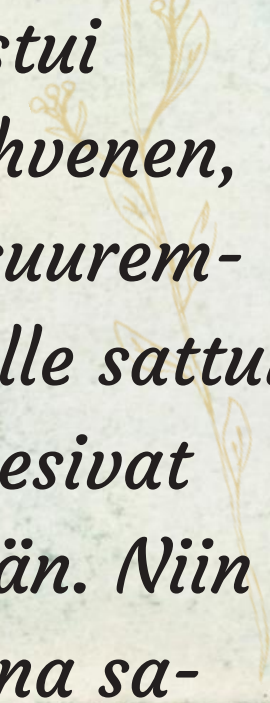
16 päivä heinäkuuta menin Sannanrannalle A. Anderssonin huvilalle. Svante Lindqvistiltä sain autokyydin perille. Ilma olikin erittäin kaunis ja lämmin. Siellä nautiskeltiin sitten oikein kesän ihanuudesta. Iltapäivällä käytiin moottoriveneellä huviajelulla ja käytiin aina suuren Sandvikin lahdessa kääntymässä ja ajettiin merivartio moottorin ympäri, joka makasi ankkurissa tuossa lahdessa. Niin palatattiin takaisin Anderssonin laituriin ja mentiin sisälle odottamaan siksi, kunnes Hanna sai kaffen valmiiksi ja niin juotiin kaffet verandalla. Kyllä oli sitten ihana ja lämmin kesäpäivä ja melkein tyven.

Lapset kävivät tuossa naapurin laiturin vieressä monta kertaa uimassa. Nuo kesyt varsat uiskentelivat pitkin matalia rantoja ja aina vähän päästä sukelsivat pohjaan saaden sieltä jotakin suuhunsa. Bella-koirakin kahlaili rannalla matalassa vedessä, väliin se tuli rannalle makoilemaan ja nautti kauniista ilmasta ja kesästä. Juha Anderssonkin istui venelaiturin penkillä nauttimassa lämpimästä meri-ilmasta.

*Naiset hommasivat puolista tuolla sisällä.
Puoliseksi saatiinkin sitten tuoreita paistettuja
ahvenehia ja uutisperunia, joita Hanna oli jo
kaivanut perunamaasta jonkin kukkivan
perunanjuuren alta. Sekä tuoreet kalat että
perunat maistuivat nyt erinomaisen hyvin,
jotta niillä olikin hyvä meno. Syötyämme
mentiin ruuan päälle levähtämään.
Levähdysmatkalla tuolla yläkerrassa kului
pitkään, sillä uni maistui merimatkan ja
syönnin jälkeen hyvin hyvältä. Iltapäivällä
lähti Hanna tuon ~~ihvin~~ pojan
kanssa veneellä tuohon lähelle ongelle ja minä
ja Andersson istuimme ja katselimme niiden
onkimista. . . .*

*Isän aikaa kesti ennen kuin poika onnistui
saamaan ensimmäisen kalan, pienen ahvenen,
ja niin Hannakin sai onkeensa hiukan suurem-
man ahvenen. Ja totta kai tuolle kohdalle sattui
tulemaan jokin ahvenparvi, kun ne rupesivat
niitä nostelemaan toinen toisensa perään. Niin
he niitä saivatkin niin paljon, että Hanna sa-
noi, että kyllä niitä jo niin paljon, jotta niistä
kalasoppa saadaan huomispäiväksi. Niin he
tulivat rataan ja perkkasivat ne sitten tuossa
rannalla. Niistä otettiin vaan sisukset pois,
jottei niitä tarvinnut suomuta eikä päitä ottaa
pois vaan ne keitetään semossaan ja sitten
tuohon hyvään liemeen keitetään tuo mainio
kalasoppa.*

Minulla oli aikomus nyt lähteä kotia kaupunkiin, vaan tahtoivat Anderssonin herrasväki, jotta olisin nyt yötä ja sitten, kun on puoliseksi keitetty tuo kalasoppa niin sitten vasta lähteä, sillä eihän siellä kotonakaan ole mitään kiireellisiä toimia. Ja kun nyt on näin kaunis ja lämmin kesä, niin viihtyä nyt huomiseen, että kyllähän siellä kaupungissa aina saapi olla.

Niin minä sitten jäin yöksi ja pian mentiinkin nukkumaan ja menin minä tuonne ylös, jossa jo päivälläkin nukuin. Nyt en ollut yhtään vielä unillani, kun päivällä nukuin, jotta istuin ylhäällä ja luin yhtä hauskaa

kirjaa, jonka toin alhaalta tullessani tänne ylös. Ison aikaa luin tuota kirjaa, ennenkö rupesi nukkuttamaan ja niin istuin vielä ja tupakoitsin kappaleen aikaa.

Riisuin päältäni ja menin levolle ja pian nukahdin niin, etten aavistanutkaan milloin olin nukahtanut. Heräsin aamulla kello kolme, vaan kappaleen valvottuani nukahdin ja kellokin jo puoli kahdeksan. Nyt puin vaatteita päälleni ja menin alas keittiön rappusille itseäni pesemään ja sieltä takaisin ylös pukemaan itseni täydellisesti.

Sillä aikaa kun Hanna ja poika olivat ongella ja perkkasivat nuo kalat, niin rouva Andersson oli keittänyt iltapäiväkaffen. Kun se oli valmista, niin meidät kutsuttiin kaffelle ja niin me sitten lähdettiin kaffelle. Kaffet juotiin ja se virkistikin hyvästi, kun oli jo vähin tuolla ulkona istuessamme meitä vähin ruvennut nukuttamaan lämmin kaunis päivä. Kaffen juotua lähti Andersson pojan kanssa laskemaan verkkoja vesille pyyntiin, jotta huomiseksi saadaan kaloja.

He soutivat tuonne kivikko matalikon läheisyyteen, josta rupesivat laskemaan verkkojansa veteen kotia päin.

Niin ne nyt oli verkot saatu taas pyyntiin ja tulivat rantaan takaisin. Kun tulivat tuon kiipeämaikan luo, jossa äsken olivat ongella, niin siihen poika myös laski oman verkkonsa pyyntiin.

Andessonin rouva kertoi, jotta pojalla oli ollut yksi pieni verkko mukanaan, kun tuli tänne, jotta saapi sen sitten laskea ja itse vetää aamulla ylös, kun toisenkin mennään kokemaan. Poika olikin kovasti innostunut kalan pyyntiin ja hänellä olikin erikoinen tumpi-laatikko, jossa säilytti kalat, jotka hän sattui saamaan omasta verkostaan.

Sitten tulin alas ja verannalla olikin nyt kaffe valmista ja niin join kaffen ja Hanna vei herrasväelle aamukaffen ylös. Poikakin nyt heräsi, joka makasi salin soffalla. Poika nousi ylös ja tuli ruokailuhuoneeseen kaffelle, jossa minäkin join kaffea vielä toisen kupin.

Poika odotteli setäänsä alas tulevaksi, jotta lähdeittä verkkoja vetämään ylös, sillä piti, jotta tänään kyllä saadaan kaloja. Niin Andersson viimein tuli alas vintiltä ja niin hän lähti pojan kanssa touhussa ja meni edeltäpäin jo rantaan. Ilma oli yhtä kaunis kuin eilenkin ja olikin hyvin lämpöisen tuntuinen ilma.

Niin minäkin seurasin Anderssonia rantaan aina laiturille, jossa istahdin penkille katsomaan kalamiesten lähtöä. Poika olikin tuonut veneen laiturin viereen, josta nyt Andersson myös astui alas veneeseen ja niin he nyt lähtivät soutamaan verkoilleen. Minä istuin m~~ö~~jällä ja katselin kiikarillani, josko saavat kaloja.

Nyt olivat juuri verkkojen päässä ja Andersson otti korkkimerkin ylös vedestä ja rupesi lappaamaan verkkoa ylös. Siinä he nyt nostivat verkkoja ja poika souteli hiljokseen eteenpäin.

En huomannut nousiko sieltä kalaa, sillä ei sopinut oikein näkemään, josko sieltä tuli kalaa verkkoa puikkaroidessa ylös vedestä. Istuin nyt ja odotin tuossa portaalla laiturin maapuolipäässä ja tupakoitsin. Kun siinä nyt nyt istuin, niin rouva Andersson tuli Bellan kanssa myös alas rantaan katsomaan, mitä sieltä kalanpyytäjät tuovat. Niin ne nyt tulivat hiljakseen soutaen tuohon pojan verkolle ja poika meni nyt verkostaan veneen perään ja rupesi ottamaan verkkoansa ylös. Nyt sattui niin, jotta pojan verkossa olikin joitakin kaloja, koska poika huusi tätilleen, jotta on täällä kaloja hänen verkossa.

Niin poika toi verkkonsa rannalle kalaseurojensa luo ja irrotti kalansa verkosta... Kaikki jäivät eloon ainakin aluksi, siinä oli pari isompaa ahventa. Sedän verkoista saatiin 12 kaunista ahventa, niitä ei vielä perattu päiväliseksi, kun oli muuta syötävää, jota piti syödä pois ja kun tuo hyvä kalasoppa nyt valmistettiin puoliseksi syötäväksi. Tulihan niitä kauniita ahvenia tänä aamuna, jotta onhan sitä nyt taas kalaa saatu syötäväksi toiseksi päiväksikin. Jos niin kävisi, ettei saatas illalla verkkoja pyyntiin, kun näyttää tuuli friskaavan päivän päälle.

Andersson kantoi verkot ripustettavaksi saunan seinukselle kuivamaan ja poika vei kans verkkonsa kuivamaan toiselle puolen saunaa ja ripusti sen ylös. Nyt kun oli saatu verkot kuivamaan, niin mentiin sisälle eineelle, sillä Hannalla oli nyt ruoka valmista. Kun hän käski meidät syömään ja niin me mentiin ruualle ja ruoka maistui hyvältä, vaikka ei tuntenut yhtään, että olisi ollut nälkä vaan syötiin myös kumminkin hyvällä halulla.

Hanna olikin meille keittänyt kauraryynipuuroa, ja se näytti kaikille maistuvan hyvin. Niin oli nyt taas syöty ja saatu vatsamme ravituksi ja rouva Andersson esitti,

jotta menisimme ruuan päälle levähtämään, jotta sitten saatte kaffea ruuan päälle, kun nousette ylös. Tuuli oli hiukan friskannut ja mennyt itään päin, jotta näytti vähän siltä, että saadaan pian ehkä sadetta. Sade olisikin nyt tarpeeseen, sillä maa kyllä kaipaa sadetta monin paikoin. Ilmakin oli niin painostavaa ja tukalaa, kun oli ilma enempi lämmin.

Uni maistui mainiosti, jotta nukuimme Anderssonin kanssa lähes pari tuntia, ennenkö heräiltiin ja mentiin alas katsomaan, jos Hannalla on jo kaffe valmista.

Kun tulimme alas rappusia, niin Hanna sanoi, että se olikin parahiksi nukuttu, sillä hänellä oli jo kuistin verannalle kaffepöytä valmiiksi katettuna meitä odottamassa milloin tulemme alas. Rouva Andersson oli myös ollut levähtämässä, jotta hänkin tuli pian meidän jälkeen alas vintiltä. Niin mentiin nyt verannalle istumaan ja hän toi kaffipannun sinne pöydälle ja löi kaffea kuppiin ja sanoi, että olkaapa nyt hyvät ja juokaa kaffea, jotta uni lähtee silmistä. Kyllähän se myös paljon virkistikin kokoruumista, kun saatiin kuppi hyvää kaffea juoda ja niin sytytettiin savukkeet ja istuttiin ja juteltiin.

Minä sanoin, että saapas nyt nähdä, josko nyt kauniit ilmat loppuu ja tulee sadetten vuoro, kun niin rupesi pilveilemään ja tuuli vaan hakkas enempi itään päin ja raskaasti tuuleskeli. Ilma kyllä oli edelleen lämmintä ja mukavaa, kun ei tuo aurinko oikeen kummasti sitä paistanut. Me juotiin nyt toiset kupit kaffea ja sytytettiin savukkeet. Andersson toimitti pojalle, että emme taida tänä iltana mennä verkkoja laskemaan, kun tuuli noin hiljalleen vetäytyy idälle päin ja tuo itätuuli vie veden alas ja kalan merestä ja vieläpä padastakin, jos tuo itätuuli pitkittää.

”

Lähteet:

- Arthur Keckmanin päiväkirjat, Lohtajan kotiseutuarkisto/Kokkolan kotiseutuarkisto

